



DECIZIA nr. 5/BUC din 2013

privind soluționarea contestației formulate de
X, Polonia

înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice București sub nr. x/2011,
transmisă și înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice Harghita sub
nr. x/2013

Direcția Generală a Finanțelor Publice Harghita a fost sesizată de Direcția Generală a Finanțelor Publice a municipiului București, prin adresa nr. x/HR/2013, asupra contestației formulate în numele firmei **X – PL...**, cu sediul în X, Polonia, prin **împuternicitul Y B.V.**, cu sediul în X, Olanda – CIF NL ...

Contestația este formulată împotriva Deciziei de rambursare a taxei pe valoarea adăugată pentru persoanele impozabile nestabilite în România, stabilite în alt stat membru al Uniunii Europene nr. xD/2011 emisă de Direcția Generală a Finanțelor Publice a municipiului București, pentru suma de x lei, din care se contestă suma de **x lei** reprezentând taxa pe valoarea adăugată respinsă la rambursare.

Contestația a fost depusă în termenul prevăzut de art. 207 (1) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată în M.O. partea I nr. 513/31.07.2007, cu modificările și completările ulterioare.

Având în vedere prevederile art. 3 alin. 1 din OPANAF nr. 3333/2011 privind condițiile de delegare a competenței de soluționare a contestațiilor și constatând că sunt îndeplinite dispozițiile art. 205, art. 209 (3¹) și art. 207 (1) din OG nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală - republicat în M.O. partea I nr. 513/31.07.2007, cu modificările și completările ulterioare, Direcția Generală a Finanțelor Publice Harghita este investită să se pronunțe asupra contestației formulate de X.

I. X, prin contestația depusă la Direcția Generală a Finanțelor Publice a Municipiului București înregistrată sub nr. x/2011, transmisă spre soluționare la Direcția Generală a Finanțelor Publice Harghita înregistrată sub nr. x/2013, solicită reanalizarea cererii și rambursarea TVA în sumă de **x lei**, anexând la contestație factura nr. x/2010 emisă și în lei.

II. Prin Decizia de rambursare nr. xD/2011 emisă de Serviciul de administrare a contribuabililor nerezidenți din cadrul Direcției Generale a Finanțelor Publice a Municipiului București în baza art. 147² alin.(1) lit.a din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare și a art. 85 alin.(2) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de

procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, urmare a Cererii de rambursare a taxei pe valoarea adăugată către persoanele impozabile nestabilite în România, stabilite în alt stat membru al Uniunii Europene pentru anul 2010, înregistrată cu nr. x/2010, cu numărul de referință PL..., depuse de X - Polonia s-a stabilit taxă pe valoarea adăugată de rambursat astfel:

TVA solicitată	x lei
TVA aprobată la rambursare	x lei
TVA respinsă la rambursare	x lei

având în vedere următoarele motive de fapt:

Factura de la poziția 4 din lista operațiunilor anexată la cerere nu conține baza de impozitare și TVA exprimate în lei.

III. Luând în considerare constatările organelor fiscale, motivele prezentate, documentele existente la dosarul cauzei precum și actele normative în vigoare în perioada verificată, invocate de contestatoare și organele fiscale, se reține:

Cauza supusă soluționării este dacă Direcția generală a finanțelor publice Harghita, prin Biroul de soluționare a contestațiilor, se poate pronunța asupra legalității și temeiniciei respingerii la rambursare a taxei pe valoarea adăugată aferentă serviciilor achiziționate în România de X – Polonia, persoană impozabilă neînregistrată în scopuri de taxă în România, pe considerentul că factura în baza căruia și-a solicitat acest drept, nu a fost completată și în monedă națională, în condițiile în care persoană impozabilă neînregistrată a depus cu contestația factura nr. x/2010 emisă și în lei.

În fapt, firma X - Polonia, prin împuternicitul Y B.V., a depus cererea de rambursare a taxei pe valoare adăugată către persoanele impozabile nestabilite în România, solicitând rambursarea TVA în sumă totală de x lei aferentă achizițiilor în România pe baza a 6 facturi emise în anul 2010.

Serviciul de administrare a contribuabililor nerezidenți din cadrul Direcției Generale a Finanțelor Publice a Municipiului București din suma totală solicitată a respins la rambursare TVA suma de x lei pe motivul, că factura emisă de SC Z SRL nu conține baza de impozitare și TVA exprimate în lei.

Contestatară nu este de acord cu motivul respingerii cererii de rambursare, solicitând reanalizarea situației și restituirea sumei de x lei taxa pe valoarea adăugată aferentă facturii nr. ../2010, emisă de SC Z SRL în lei, anexată în original.

În drept, potrivit art. 147² alin.(1) lit.a) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, în forma aplicabilă în anul 2010:

„(1) În condițiile stabilite prin norme:

a) persoana impozabilă nestabilă în România, care este stabilită în alt stat membru, neînregistrată și care nu este obligată să se înregistreze în scopuri de TVA în România, poate beneficia de rambursarea taxei pe valoarea adăugată achitate pentru importuri și achiziții de bunuri/servicii, efectuate în România;

Normele metodologice pentru aplicarea Codului fiscal, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr.44/2004, cu modificările și completările ulterioare, în forma aplicabilă la data depunerii cererii, la pct. 49. (1), prevede:

„(1) În baza art. 147² alin. (1) lit. a) din Codul fiscal orice persoană impozabilă nestabilă în România, dar stabilită în alt stat membru, poate beneficia de rambursarea taxei pe valoarea adăugată achitate pentru importuri și achiziții de bunuri/servicii efectuate în România. Taxa pe valoarea adăugată se rambursează de către România, statul membru în care au fost achiziționate bunuri/servicii sau în care s-au efectuat importuri de bunuri, **dacă persoana impozabilă respectivă îndeplinește cumulativ următoarele condiții:**

a) pe parcursul perioadei de rambursare nu a avut în România sediul activității sale economice sau un sediu fix de la care să fi efectuat operațiuni economice sau, în lipsa unor astfel de sedii fixe, domiciliul sau reședința sa obișnuită;

b) pe parcursul perioadei de rambursare nu este înregistrată și nici nu este obligată să se înregistreze în scopuri de TVA în România conform art. 153 din Codul fiscal;

c) pe parcursul perioadei de rambursare nu a livrat bunuri și nu a prestat servicii considerate ca fiind livrate/prestate pe teritoriul României, cu excepția următoarelor operațiuni:

1. prestarea de servicii de transport și de servicii auxiliare acestora, scutite în temeiul art. 143 alin. (1) lit. c) - f), h) - m), art. 144 alin. (1) lit. c) și art. 144¹ din Codul fiscal;

2. livrarea de bunuri și prestarea de servicii către o persoană care are obligația de a plăti TVA în conformitate cu art. 150 alin. (2) - (6) din Codul fiscal.”[...]

6) Pentru a obține o rambursare a TVA în România, persoana impozabilă care nu este stabilită în România adresează o **cerere de rambursare pe cale electronică** și o înaintează statului membru în care este stabilită, prin intermediul portalului electronic pus la dispoziție de către statul membru respectiv.

Conform celor precizate de norme, pentru a obține o rambursare a TVA în România, persoana impozabilă care nu este stabilită în România trebuie să se adresează cu o cerere de rambursare pe cale electronică organului fiscal competent din România și trebuie să îndeplinească cumulativ condițiile prevăzute la pct.49 din Normele metodologice pentru aplicarea Codului fiscal.

Organele fiscale au respins la rambursare TVA aferent facturii înscrise la poziția 4 în cererea de rambursare pe motivul, că factura nu conține baza de impozitare și TVA exprimat în lei, dar **fără să solicite completarea sau depunerea facturii și în monedă națională** - informații relevante pentru a lua o decizie privind cererea de rambursare - în conformitate prevederile pct.49 alin.22 Normele metodologice pentru aplicarea Codului fiscal, avânduse în vedere și rolul activ al organului fiscal.

Din analiza documentelor aflate în dosarul cauzei s-a reținut că factura nr. x/2010, emisă de SC Z SRL în lei, anexată la contestație, are bază impozabilă de 11.072,15 lei cu x lei TVA aferent, iar cea anexată la cererea de rambursare întocmită în euro (respinsă la rambursare) are bază impozabilă de 11.401,75 lei cu x lei TVA aferent.

În concluzie, se reține, că suma solicitată la rambursare, inițial, și respinsă la rambursare nu corespunde cu cea contestată și înregistrată în factura în lei. O altă necorespondență rezultă din motivarea respingerii cererii de rambursare, adică din decizie rezultă că suma respinsă este aferentă poziției 4 din lista operațiunilor anexată la cerere, care de fapt este suma de 36,34 lei TVA, iar suma de x lei TVA figurează la poziția 6 din listă.

Având în vedere cele reținute, organul de soluționare a contestației consideră, că organul fiscal de soluționare a cererii de rambursare înaintea luării deciziei trebuia, sau chiar avea obligația de a solicita informații suplimentare, corectarea documentelor.

Pentru susținerea celor mai sus cităm prevederile pct.49 alin.22 Normele metodologice pentru aplicarea Codului fiscal și art. art.7 din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, astfel:

Pct.49 alin.22 din Normele metodologice pentru aplicarea Codului fiscal, prevede:

„(22) În cazul în care organul fiscal competent din România consideră că nu are toate informațiile relevante pentru a lua o decizie privind cererea de rambursare în totalitatea ei sau privind o parte a acesteia, poate cere, pe cale electronică, informații suplimentare, în special de la solicitant, dar și de la autoritățile competente din statul membru de stabilire, pe parcursul perioadei de 4 luni prevăzute la alin. (21). În cazul în care informațiile suplimentare sunt cerute de la o altă sursă decât solicitantul sau o autoritate competentă dintr-un stat membru, cererea se transmite prin mijloace electronice numai dacă destinatarul cererii dispune de astfel de mijloace. Dacă este necesar, se pot solicita alte informații suplimentare. Informațiile solicitate în conformitate cu prezentul alineat pot cuprinde depunerea facturii sau a documentului de import respectiv, în original sau în copie, în cazul în care există îndoieli întemeiate cu privire la validitatea sau acuratețea unei anumite cereri. În acest caz, plafoanele prevăzute la alin. (11) nu se aplică.”

Cu privire la rolul activ al organului fiscal art.7 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, prevede:

„(1) Organul fiscal înștiințează contribuabilul asupra drepturilor și obligațiilor ce îi revin în desfășurarea procedurii potrivit legii fiscale.

(2) Organul fiscal este îndreptățit să examineze, din oficiu, starea de fapt, să obțină și să utilizeze toate informațiile și documentele necesare pentru determinarea corectă a situației fiscale a contribuabilului. În analiza efectuată organul fiscal va identifica și va avea în vedere toate circumstanțele edificatoare ale fiecărui caz.

(3) Organul fiscal are obligația să examineze în mod obiectiv starea de fapt, precum și să îndrume contribuabilii pentru depunerea declarațiilor și a altor documente, pentru corectarea declarațiilor sau a documentelor, ori de câte ori este cazul.

(4) Organul fiscal decide asupra felului și volumului examinărilor, în funcție de circumstanțele fiecărui caz în parte și de limitele prevăzute de lege.

(5) Organul fiscal îndrumă contribuabilul în aplicarea prevederilor legislației fiscale. Îndrumarea se face fie ca urmare a solicitării contribuabililor, fie din inițiativa organului fiscal.”

În altă ordine de idei, în cazul în care există suspiciuni cu privire la unele facturi potrivit pct. 8 din Ordinul MFP Nr. 523 din 3 aprilie 2007 pentru aprobarea Procedurii de soluționare a cererilor de rambursare a taxei pe valoarea adăugată către persoane impozabile neînregistrate și care nu sunt obligate să se înregistreze în scopuri de TVA în România, stabilite în alt stat membru al Uniunii Europene, compartimentul de specialitate poate solicita efectuarea unei cercetări la fața locului la persoana impozabilă stabilită în România care a emis facturile respective.

Având în vedere cele reținute, faptul că organul fiscal nu a analizat în totalitate sa condițiile pentru soluționarea cererii de rambursare, precum și faptul că pe baza documentelor aflate în dosarul cauzei nici organul de soluționare a contestației nu poate să se pronunțe asupra dreptului de rambursare a taxei pe valoarea adăugată contestate, se va face aplicațiunea art. 216 alin. (3) și (3¹) din Ordonanța Guvernului nr. 92/003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, care prevede:

„3) Prin decizie se poate desființa total sau parțial actul administrativ atacat, situație în care urmează să se încheie un nou act administrativ fiscal care va avea în vedere strict considerentele deciziei de soluționare.

(3¹) Soluția de desființare este pusă în executare în termen de 30 de zile de la data comunicării deciziei, iar noul act administrativ fiscal emis vizează strict aceeași perioadă și același obiect al contestației pentru care s-a pronunțat soluția de desființare.”

Prin urmare, se va desființa Decizia de rambursare a taxei pe valoarea adăugată pentru persoanele impozabile nestabilite în România, stabilite în alt stat membru al Uniunii Europene nr. xD/2011, emisă de Direcția Generală a Finanțelor Publice a municipiului București, în ceea ce privește taxa pe valoarea adăugată respinsă la rambursare în sumă de x lei (în limita sesizării), urmând ca **Serviciul de administrare a contribuabililor nerezidenți** din cadrul **Direcției Generale a Finanțelor Publice a Municipiului București**, să reanalizeze situația de fapt pentru aceeași perioadă și pentru aceleași operațiuni, mai concret îndeplinirea de către contestatoare a tuturor condițiilor obligatorii și cumulative în ceea ce privește dreptul de rambursare din punct de vedere al prevederilor art. 147² din Codul fiscal, în sensul celor reținute în motivarea prezentei decizii și totodată să aibă în vedere și să analizeze argumentele aduse de societate în susținerea cauzei.

Pentru considerentele reținute și în temeiul prevederilor art. 206, art. 209, art. 210 și art. 216(3) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, se

DECIDE

Desființarea Deciziei de rambursare a taxei pe valoarea adăugată pentru persoanele impozabile nestabilite în România, stabilite în alt stat membru al Uniunii Europene **nr. xD/2011**, emisă de Serviciul de administrare a contribuabililor nerezidenți din cadrul Direcției Generale a Finanțelor Publice a Municipiului București, pentru taxa pe valoarea adăugată în sumă de **x lei** (în limita sesizării), urmând ca organul fiscal emitent să încheie un nou act administrativ fiscal în sensul celor reținute în motivarea prezentei decizii.

Prezenta decizie poate fi atacată la instanța judecătorească de contencios administrativ competentă, în termen de 6 luni de la comunicare, potrivit procedurii legale.

DIRECTOR EXECUTIV,